

ע"פ 723/19 - משה שיינברג נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורוים פליליים

ע"פ 723/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ד' מינץ

המערער:

משה שיינברג

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי תל אביב-
יפו מיום 16.12.2018 בת"פ 49632-01-16 שנית על
ידי כבוד השופט ב' שגיא

תאריך הישיבה:

י' בניסן התשע"ט (15.04.2019)

בשם המערער:

עו"ד גיא פרידמן

בשם המשיבה:

עו"ד הדר פרנקל

בשם שירות המבחן:

עו"ס ברכה ויס

פסק דין

השופט נ' הנדל:

עמוד 1

מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש מאסר בפועל בן 52 חודשים, הכולל הפעלה במצבר של שישה חודשים מאסר בפועל מתוך מאסר מותנה בן עשרה חודשים. במסגרת הסדר טיעון לעניין הכרעת הדין הורשע בשלושה אישומים. הראשון, מתן אמצעים לביצוע פשע. השני, קשיית קשר לביצוע פשע (הצתה). השלישי – נסיוון להרום נכס בחומר נפיץ, יוצר נשק שלא כדין, החזקת נשק שלא כדין, נשיאת נשק שלא כדין, איזומים ושינוי זהות של רכב. בפסק דין הגיע בית המשפט המחויז למסקנה כי ראוי להטיל על המערער עונש מאסר בפועל בן 46 חודשים ללא קשר לעונש המוותנה, כאשר מתחום 4 חודשים הוטלו בגין שני האישומים הראשונים, ומאסר בפועל של 42 חודשים הוטל בגין האישום השלישי.

2. נוכח חלוקה זו, נתאר בתמצית את עובדות האישום השלישי. המערער היה מעוניין לאיים על אדם, ולשם כך הכנין מטען חבלה מאולתר, זייף מספר לוחית רישי של אופנוע, והצמיד את המטען לתחתיו של כלי רכב. לאחר שהתרחק מהמקום הפעיל את המטען. המטען הופעל מבון זה שחומר הנפץ שבו הוצאה, אך בשל כשל טכני המטען לא התפוצץ והרכב לא נזקק. הפעלת המטען בוצעה תוך אידישות להימצאותם של בני אדם בתוך הרכב או בסמוך לו בעת הפעלה.

הсанגור הדגש כי העונש חמור יתר על המידה, מן הטעם שהמערער הורשע בסעיף 456 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 העוסק בכוונה לגרום נזק לנכס, כאשר כתוב האישום מתייחס למטען אשר בכוחו להזיק לאדם.

3. המעשה חמור. צודק הסנגור כי יש להתאים את העונש להוראות החקוק ולעובדות המפורחות, אך גם לפי אמת מידת זו אין לומר כי העונש חמור יתר על המידה. יש לזכור כי העונש המרבי בגין ביצוע העבירה בה הורשע המערער הוא 15 שנות מאסר, והכוונה לפגוע ברכב המצוי ברוחבה של עיר דורשת הרטעה כללית. העובדה המctrת שבשנים האחרונות התופעה של הנחת מטען חבלה מתחת לכלי רכב כדי לפוצצו מוכרת היא – אינה גורעת מחומרת המעשה ומהצורך להילחם בו. אשר להרטעה הפרטית, יצון כי המערער שוחרר מעונש מאסר בפועל כשנתים לפני המועד הרלוונטי, זאת בגין השתתפות באירוע של אלימות חמורה, שככל תקיפה בצוותא של אדם, תוך שימוש בשוקר, סכין ואקדח.

4. העונש אינו מקיים עילה להתערבות על פי דין. הערעור נדחה.

ניתן היום, יג בניסן התשע"ט (18.4.2019).

שופט

שופט

שופט